

ПРОТОКОЛ

№ 403

гр. Разград, 28.06.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **КОНСТАНТИН П. КОСЕВ**

Съдебни **МАРИНЕЛА ГЕНОВА**

заседатели: **ДИМИТРОВА**

ФЕВЗИЕ ДИНЧЕР МЕХМЕД

при участието на секретаря **ГАЛЯ МАВРОДИНОВА**
и прокурора **З. М. Цв.**

Сложи за разглеждане докладваното от **КОНСТАНТИН П. КОСЕВ**

Наказателно дело от общ характер № 20213330200124 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ЗА РАЙОННА ПОКУРАТУРА-РАЗГРАД се явява прокурор
Ц . .
ПОДСЪДИМИЯТ В.К. се явява лично и с адв. В., редовно упълномощен.

НЕ СЕ ЯВЯВА другият упълномощен защитник на подсъдимия – адв.
А. Т..

ВЕЩОТО ЛИЦЕ А.С. не е в съдебната зала, налице е готовност за осъществяване на видеовръзка с нея, тъй като същата се намира в друг град.

ЯВЯВА се адв. М. Т., определена за резервен защитник на подсъдимия.
СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

НАЗНАЧАВА адв. М. Т. за резервен защитник на подсъдимия В.К..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. В.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че липсват процесуални пречки по даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

АДВ. В.: Представям един сигнал с вх. № 16168/20.06.2022 година от адв. А.Т. до Инспектората на ВСС, която уведомява инспектората за предубеденост на състава на съда и смятам, че Инспектората следва да вземе отношение, поради което моля да се приеме този сигнал. Ние не правим искане за отвод на състава на съда или на председателя, нямаме основание за това. Искаме да отложим заседанието до произнасяне на Инспектората.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че няма основание да се приеме този сигнал и няма никакво основание да се отлага делото.

СЪДЪТ намира доколкото защитата на подсъдимия заявява, че не се прави отвод срещу състава на съда или председателя на състава, то съдът няма основание да поставя на обсъждане такъв въпрос. Колкото до сигнала до Инспектората на ВСС срещу председателя на настоящия състав, същият сигнал е адресиран до Инспектората и ходът на настоящия процес по никакъв начин не се влияе от този сигнал. Колкото до искането за отлагане на делото до произнасяне на Инспектората, самото искане за отлагане е несъстоятелно и очевидно следва да се разглежда като още един опит за протакане на делото. Ходът на процеса по висящи дела по никакъв начин не се обвързва с работата на Инспектората на ВСС. Самото представено копие от сигнал следва да се приеме за сведение, доколкото на база на същото е направено искане за отлагане на делото, но както се каза, причини за отлагане на делото няма, поради което и това искане следва да бъде оставено без уважение.

Поради изложеното, съдът
О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА за сведение представено копие от сигнал до Инспектората на ВСС.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на защитника на подсъдимия за отлагане на делото.

БЕШЕ осъществена видео връзка с вещото лице А.И.С., посредством намира се в залата служебен компютър.

СЪДЪТ сменя самоличността на вещото лице.

А.И.С. – 57 години, омъжена, неосъждана, без родство с подсъдимия.

СЪДЪТ предупреждава вещото лице за наказателната отговорност по чл. 291 от НК и същата обеща да даде вярно заключение.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на вещото лице.

ДОКЛАДВА заключението на вещото лице.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Поддържам заключението си. Работя в химическа лаборатория в гр. Русе Областна дирекция на МВР като експерт химик. Имам висше образование - инженер химик. Нямам икономическо образование. Дала съм отговор на въпроса каква е стойността на наркотичното вещество и съответно под какъв контрол попада то. Няма да съм задача под какъв контрол попада веществото, но това са стандартни отговори, когато се касаят наркотични вещества. Имало е експертиза за вида и процентното съдържание на веществото, която е правена в МИП-София. Когато изготвих експертизата си не съм се запознала с експертизата на колегата от МИП-София. Между метамфетамин и субситиран амфетамин има разлика в цената. Цената на метамфетамин е 25 лв. на килограм, а на амфетамин е 40 лв. на килограм.

АДВ. В.: Не съм съгласен да се приеме и приобщи експертизата, тъй като на първо място вещото лице е назначено като оценител, но няма специални знания в тази област и съгласно разпоредбите на НПК е следвало да си направи отвод. Изготвена е експертиза, която не следва да се приема. Становището на експерта и неговото заключение е дадено върху друго вещество, а не това, което е изследвала и дала заключение по първоначалната експертиза вещото лице И.М. – специалист в МИП-МВР. В съдебно заседание тя е заявила, че става въпрос за метамфетамин и стойността на това вещество според постановлението на МС от 1998 година е 25 лв. Затова моля да допуснете нова допълнителна експертиза с вещо лице, което притежава специални знания в областта на икономиката, което да изчисли на базата на

заклучението на вещото лице М. и да даде оценка, касаеща стойността на веществото според постановлението на МС.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че не са необходими специални знания, тъй като стойността на веществото е изчислено съобразно постановление на МС от 1998 година, където са определени цените на наркотичните вещества и всеки един от нас може да изчисли съобразно количеството вещество съответно неговата стойност.

СЪДЪТ намира, че заключението на вещото лице следва да се приеме. Вещото лице е дало своя отговор на поставения въпрос така както му е поставен. Отделен е въпроса доколко този отговор би се приел за достоверен от съда. От друга страна съдът не намира, че са налице основания, които да са налагали вещото лице да си прави отвод по делото. Съдът намира за неоснователни доводите срещу компетентността на вещото лице, като намира, че вещото лице разполага с формална професионална компетентност по поставения въпрос. С оглед на казаното, няма причина за назначаване на повторна експертиза по поставения въпрос. Ето защо, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за назначаване на повторна експертиза.

ПРИЕМА заключението на вещото лице.

НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ да се изплати възнаграждение в размер на 44,25 лв. от бюджета на съда. /изд. РКО/

СЪДЪТ ОСВОБОЖДАВА вещото лице от участие в съдебно заседание.

ПОДСЪДИМИЯТ: Ще дам обяснения. На 26.05. бяхме на дискотека с приятели. След дискотеката си тръгнахме. Бяхме до една беседка. Дойдоха полицаите. Беше към 03.30 часа. Взеха ни личните карти и ни казаха, че трябва да отидем до управлението. Заведоха ни там, разделиха ни всеки в различна стая. Когато влязох в стаята, един полицаи започна да ме разпитва за откраднат ланец. Доста време си говорехме. Питаше дали не мога да му помогна, дали не зная нещо. Заплашваха ни също. След като му казах, че не мога да му помогна, имах чантичка, той я взе, провери я и тя остана на бюрото му. Викна един колега и му каза да ме смъкнат долу в килиите. Не зная колко време седях там. По-късно ме качиха отново в стаята на този полицаи. Той каза „не се ли сети вече къде е ланеца“. Започнаха да питат кой продавал наркотици в града, с какво мога да помогна. Не знаех къде е ланеца. Полицаят ми каза „Щом няма да помагаш, дай да подписваме едно нещо и да си ходиш“. Пита ме дали познавам Б.. Написах каквото ми каза полицаия, защото мислех, че ще ме пуснат. След това отидохме в една стая, където имаше жена. Седнахме там. Полицаят каза, че трябва да направя някакъв протокол за доброволно предаване и все едно ще му помогна за този Б., а мен ще ме пуснат. Това ми казаха. След това дойдоха още две момчета, полицаят Т. извади един вестник от чантата ми и казаха да напиша, че това съм го взел от Б. и че го предавам доброволно. Влязоха две момчета, дойде човек с куфар, да изследва това което беше във вестника. 10-15 минути човека правеше тест и каза, че трябва да се оцвети нещо. Нещо не се оцветяваше теста. Накрая ми казаха „Седни тука. Хайде по-бързо, подписвай се“. На момчетата им казаха да се подпишат. Мен не ми дадоха да чета на какво се подписвам и отново ме върнаха в килията. Някъде сутринта ме пуснаха. Когато подписах протокола за доброволно предаване, той не беше попълнен.

АДВ. В.: Моля да предявите на подсъдимия протокола за доброволно предаване на подсъдимия.

СЪДЪТ предяви на подсъдимия протокол за доброволно предаване на лист 17-18 от досъдебното производство.

ПОДСЪДИМИЯТ: Текстът на втората страница на протокола аз го написах. Накараха ме да го подпиша. Има и текст, който не съм писал аз. Подписът на „предал“ е мой. Текстът на първа страница който е писан, т.е. текстът, където е написано какво е намерено и предадено, не беше написан. На първата страница не съм попълвал нищо. Не съм разговарял с другите две момчета, които задържаха, какво са правили с тях. Не зная откъде се е взело това вещество.

СЪДЪТ прочита и приобщава писмените доказателствени материали по ДП № 1873ЗМ-348/2019 г. на РУМВР-Разград.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за събиране на други доказателства.

АДВ. В.: Моля да предявите като веществени доказателства наркотиците с опаковката.

СЪДЪТ указва на страните, че вещества иззети като веществени доказателства, за които се твърди, че са наркотични вещества, не се предявяват на страните в съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направеното искане.

АДВ. В.: Нямаме искания за събиране на други доказателства. Видно от представеното днес пълномощно, ангажиран съм вчера и моля да ми дадете възможност да се подготвя за пледоария.

СЪДЪТ намира, че няма причина делото да се отлага. Това е поредното искане в днешното заседание за отлагане на делото и съдът не го намира за основателно. Подсъдимият има редовно упълномощен защитник в днешното заседание. Има и друг упълномощен защитник, който е отдавна упълномощен и не се явява. Днешното заседание се провежда до момента с активното участие на страните, събирани са доказателства в хода на съдебното следствие в днешното заседание, което сочи, че страните са подготвени за участие в процеса. Ето защо, съдът намира направеното искане за отлагане на делото от защитата на подсъдимия за неоснователно

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ същото искане без уважение.

ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ЗА ПРИКЛЮЧЕНО.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам повдигнатото обвинение. В хода на проведеното съдебно следствие безспорно се доказва, че на 26.05.2019г. в гр.Разград, без надлежно разрешително е държал високорисково наркотично вещество - 3,4 метилендиоксиметаамфетамин /MDMA/ с нетно тегло 2,81 грама на стойност 112,40 лева, което съгласно Приложение № 1, на основание чл. 3, т. 1 от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотичните вещества и прекурсорите, са поставени под контрол, включени в Списък 1 - „растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“ - престъпление по чл.354а, ал.3, т.1 от НК, поради което моля да признаете подсъдимия за виновен в извършване на престъплението, за което му е повдигнато

обвинение. Що се касае до индивидуализацията на наказанието, то предлагам същото да бъде определено при лек превес на смекчаващи отговорността обстоятелства, каквито намирам младата възраст, чистото съдебно минало, добрите характеристични данни. Ето защо, наказание лишаване от свобода и глоба каквито са предвидени кумулативно от закона за това престъпление, определени към техния минимум, а именно лишаване от свобода за срок от 1 година и глоба в размер на 2000 лв. се явяват адекватни както на обществената опасност на извършеното, така и личността на подсъдимия. Това би се отразило възпитателно и предупредително на останалите членове на обществото. Наказанието би постигнало целите, визирани в чл. 36 от НК. Налице са предпоставките на чл. 66, ал. 1 от НК и изтърпяването на определеното наказание може да бъде отложено със съответния изпитателен срок от 3 години. Разноските по делото да се възложат на подсъдимия.

АДВ. В.: На подзащитният ми е повдигнато обвинение затова, че на 26.05.2019 година в гр. Разград, без надлежно разрешение е държал високо рисково наркотично вещество 2,81 грама, на стойност 112,40 лв., което представлява престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК. Според защитата в хода на съдебната фаза обвинението както е взирано в обвинителния акт остана недоказано. От разпита на свидетеля М.Т. се установява, че същият работи на длъжност „началник група криминална полиция“ към РУМВР гр. Разград. Същият сподели пред Вас преди случая, че познава подсъдимия, между тях е имало изградени някакви взаимоотношения, като подзащитният ми е подал жалба срещу него, което навежда на извода, че този свидетел има негативно отношение към личността на подсъдимия отпреди инкриминираната дата. Как са се развили събитията на тази дата, стана ясно от обясненията на подсъдимия и от показанията на Т., които твърдят, че на тази дата, в този час, в РУП-Разград са имали разговор-беседа и Т. в качеството си на длъжностно лице е предприел мерки за извършване проверка съдържанието на носената от К. чантичка, но не е бил извършена съответната процедура по предписанията на НПК, а именно да извърши процесуалното следствено действие – обиск. В своя разпит Т. заявява „Казах му дай да проверим чантичката“. В показанията си дадени на досъдебното производство Т. заявява по отношение на К. „Аз извърших проверка на личните му вещи, проверих съдържанието на чантичката“. Това в пряк смисъл потвърждава даденото от подсъдимия обяснение, който заяви, че полиция е извършил самостоятелно, без спазване на процесуалните правила е претърсил чантата и е имало изземване. Изразите „извърших проверка“ и „проверих съдържанието“ навежда на мисълта, че спрямо подсъдимия е извършен скрит обиск, а не че е било налице доброволно предаване. Това заяви и подсъдимия в обясненията си. Това твърдение се разколебава и от протокола за доброволно предаване, който на стр. 1 от бланкетния текст гласящ „който доброволно предаде следните предмети“ и на цялата страница липсва подпис на подсъдимия, с който подпис той да декларира, че е извършил акта на доброволно предаване. Подпис на подсъдимия има само на стр. 2 от протокола, в която липсва изявление, касаещо доброволно предаване. На протокола за доброволно предаване не е отразено по кое досъдебно производство е приложен този протокол. Този протокол може да бъде прехвърлен на дело, което полицейския служител предпочете. Където му е удобно, там да го приложи. Съгласно общата практика на ВКС, законът

предвижда обискът като такова действие да се извършва в присъствието на поемни лица. В случая свидетелят Т. в качеството си на компетентен разследващ орган е пренебрегнал законовата поверя и е обискирал подсъдимия и неговите вещи без присъствие на поемни лица. Съгласно решение № 85/29.05. 2019 по наказателно дело № 334/19 г. на ВКС, Второ наказателно отделение изискването на чл. 64, ал. 2 от НПК е императивно и съблюдаването му е задължително условие за правилно провеждане на обиска. Приложението на тази процесуална норма е еднообразна за всички случаи и не е допустимо да има отклонение. С оглед горното, нарушена е процедурата при извършване на процесуално следствените действия срещу К. и считам, че въпросното доказателство не е събрано по съответния ред и следва да бъде изключено от доказателствената маса, като не се обсъжда при постановяване на съдебния акт. Не следва да се ценят и кредитират разпита на свидетеля Т., тъй като също не е събрано по процесуалния ред и води до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия. Какво имам предвид. Видно от съобщение с рег. № 13229/27.05.2019 година разследващ полицай К. е посочила, че настоящото наказателно производство е образувано на основание чл. 212, ал. 2 от НПК с разпит на свидетеля Т., на който с протокол за доброволно предаване от 26.05.2019 година е предадено и пликче с нагънат вестник. Протокол от 25.06.2019 г. е съставен от М.Т. на основание чл. 159, ал. 1 от НПК. Разпоредбата предвижда предаване на предмети, книжа и всякакви данни, които могат да имат значение за наказателното дело по искането на съда или на органите на досъдебното производство. Следователно полицаят Т. е действал от позицията на разследващ орган и съгласно забраната на чл. 118, ал. 2 от НПК не може да бъде свидетел. В протокола е посочено, че наказателното производство започнало по реда на чл. 212, ал. 2 от НПК с първото действие по разследването, а именно с проведения на 26.05.2019 година разпит на Т., за което разследващия полицай К. изрично е уведомила РРП с писмо. Законът в чл. 194, ал. 4 от НПК разрешава на полицейските органи да извършват някои действия по разследване, но те са ограничени само до някои специфични действия, тези по чл. 212, ал. 2 от НПК, както и изрично възложените им от прокурор, следовател или разследващ митнически инспектор. Досъдебното производство се е водело от разследващ полицай Х. К., а постановление от РРП за възлагане на конкретни правомощия на свидетеля Т. не се съдържат по делото. Процесуалният закон не забранява разследването да се извършва от две или повече лица, които заедно или самостоятелно да осъществяват процесуално следствени действия, като за нуждите на наказателното производство обаче разследващия полицай следва да бъде изрично определен. Такъв по делото е само Х. К., а документ за определяне на Т. като разследващ по делото липсва. Посоченото налага извода, че протокола за доброволно предаване не е годно доказателствено средство, тъй като дори изготвен по реда на чл. 159, ал. 1 от НПК, същият е съставен от лице, което не е официално натоварено с разследващи функции. Предвид посоченото и с оглед процесуалната забрана на чл. 105, ал. 2 от НПК, не следва да се допускат доказателства, които не са събрани и изготвени по законоустановения ред и считам, че не следва да се цени като годно доказателствено средство и следва да бъде изключено от доказателствения материал по делото. Моля при обсъждане да прецените дали е правилна

квалификацията, която РРП е повдигнала и дали не става въпрос за деяние по чл. 354а, ал. 5, във вр. ал. 3, т. 1 от НК, а именно като маловажен случай. Основание за това ни дава грамажа и стойността на веществото. Съгласно трайната практика на ВКС преценката за маловажност на случая е конкретна и комплексна в зависимост от установените по делото факти и тяхната относимост към общите положения, разписани в нормата на чл. 93, т. 9 от НК. От значение е механизма на осъществяване на деянието, вида и стойността на предмета, на вредните последици, данните за личността на дееца и другите смекчаващи вината обстоятелства. Всичко това следва да сочи на по-ниска степен на обществена опасност. Несъмнено количеството и стойността на предмета на престъплението са от съществено значение, но не са единствения фактор при преценка степента на обществената опасност и моралната укоримост на извършеното. В този смисъл е и Решение № 201/08.06.2015 година на ВКС по наказателно дело № 329/15 година на Първо наказателно отделение, решение № 34/08.04.2015 г. на ВКС, Трето наказателно отделение по дело № 1914/2014 година и редица други решения. В случая се касае за сравнително не голямо количество наркотик, на ниска стойност. В този смисъл е практиката на ВКС и редица решения. От обясненията на подсъдимия се установява, изхождайки от протокола за доброволно предаване, че е количество закупено за лична употреба което обстоятелство се разглежда в практиката на ВКС като смекчаващо вината обстоятелство, според решение № 34/08.04.2015 година по наказателно дело № 1914/2014 година. Тук следва да обърне внимание на обстоятелството, че по делото, независимо от изявлението на обвиняемото лице, РРП не е счела за необходимо да изготви съдебно психиатрична експертиза, относно обстоятелството дали подсъдимия употребява наркотични вещества, в какви дози и с каква честота, за да може съдът да извърши правилна преценка на съдържанието и количеството на наркотичното вещество. Към факторите, които оказват влияние върху преценката Ви относно виновността и оттам за налагане на санкция, моля да приемете, че подсъдимия е с чисто съдебно минало, той е с добри характеристични данни. Студент е трети курс със специалност „право“ в УНСС, трудово е ангажиран, в хода на досъдебното производство е оказал пълно съдействие на разследващите. Моля съдът да прецени квалификацията на деянието, дали не става въпрос за такава по чл. 354а, ал. 5, във вр. с ал. 3 от НК. Ако съдът приеме, че подсъдимия е виновен и следва да бъде наказан, моля да не налагате кумулативно наказанието глоба предвид неговото имуществено състояние.

ПОДСЪДИМИЯТ: Нямам какво да кажа.

СЪДЪТ ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ.

ПОДСЪДИМИЯТ: Искам да кажа, че съм невинен и моля да бъда оневинен.

СЪДЪТ се оттегли на съвещание и обяви, че ще се произнесе с присъда в 11.10 часа.

В 11.13 часа, съдът обяви присъдата си.

ОРГАНИТЕ на МВР да бъдат уведомени, че по настоящото дело е отпаднала необходимостта от общодържавно издирване на подсъдимия с мярка „Принудително довеждане в съдебно заседание“, поради приключване на делото пред настоящата инстанция.

ЗАСЕДАНИЕТО приключи в 11.23 часа.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен днес в съдебно заседание.

Председател: _____

Секретар: _____